

Βαρώνια 12 Σεπτεμβρίου 1945

Κ. Χρ. Ματθίης
Τ. Κλυ. 7
Βαρώνια

Αγαπητέ μου φίλε Ιατζίηκο,

Αναμείβω ότα τόδα και τόδα γραμμάτα που ήρθαν να σε συγχαρουν για την επιτυχία σου ότες διδασκαλικες εξετασεις το δικο θανς αν όχι το τελευταίο ασφαλως απο τα τελευταία. Η ή νομιόθης όμως πως ειχα κανένα λογο να μη σε συγχαρω για ότι απεληθά ένα καθηκο όσοβαρο οπούόηποτε απεναντι σου. Οχι αγ. μου αν δεν σουγραφα τόκαγια γιατί όκεφτηκα αν επρεπε η όχι να σου γραψω. Σε βλέπω με τα μάτια της φαντασίας να διαβαζης και να ξαναδιαβαζης τα γραμμάτα αυτα των φίλων σου και βλέπω να ζωγραφίζεται στο πρόσωπο σου ένα ανεκφραστό αισθήμα που εγω μόνο απεχθεία μπορω να το ονομαδώ για την απελευία των. Γιατι μόνο απελευία είναι να συγχαίρουν ένα συμπαθήτη που διορησθήκε δασκαλος ενά η θεσή του ήταν καπου αλλουκόλυ ανώτερα και πολύ ψυλο-τερα. Δεν θέλω αγ. μου ουτε να σε κολακώσω αλλά ουτε και να σε απαγοητεύσω. Πιότευω ακραθάντα πως η θεσή του δασκαλου δεν είναι αρκετή για να σε ικανοποιήση. Αλλά όχι μόνο συ δεν ικανοποιήση μα και η κοινωνία σαν όσολο χάνει γιατί όταν παιδια σαν εδενά αναγκάζονται να τρώγουν τα κούτταρα των σε μικρα, γιατί αυτη δεν τους δίνει την ευκαιρία να τα χρησίμοποιήσουν για μετала εφόττε χρειάζεται κατι άλλο να μη ότη μέση. Χρειάζεται κατι άλλο που να κινή και να διευκόλυνη. Ολοόόηποτε αγ. μου σε ξαίρω για φιλοτίμο και ευδύγκινητο αλλά σε ν όνηθιδα να σε βλέπω να απελλιζέσαι εύκολα. Γιαυτό η μόνη ευχή που σου ότελλω όήμερα είναι να προδπαθήση κνακ χηκωπόδης κατωρθώσης να λυτρωθης απο το οικονομικο ζήτημα που σε κρατά δεσμίο και κύνηγοντας να ανώτερο να βρης εκείνο που πραγματικά τρειάζει σε δένα. Είναι άδικη η κοινωνία μας. Είναι πραγματικά πολύ άδικη. Γύρω μας ότεκονται άνθρωποι τέρατα, ακαίθια ανθρωπαρία που ως επί το πλείστον κοιτάζουν μόνο το ατομικο των όυμφερων και βάζουν όλα τα άλλα ότην παντα. Σήμερα ο κόσμος βαδανίζεται και η ζωή γερνει μέσα σε όυσκόλιες. Η φαντασία εκείνων που εγραψα τα μυθηότορημάτα για την κολαση θα ότεσκοταν ανανόθη μπροθα την πραγματική κολαση που βαδανίζει την γην. Είναι πτωχος και θέλεις να γίνεις πλούσιος. Να το αιωνιο βαδανόστηριο. Γίνεσαι πλούσιος και θέλεις να γίνης πλούσιώτερος. Γίνεσαι εκατομυριούχος μα η ευτυχία ποτε δεν σε εκ-όκεπτεται. Πιότευω για αληθίνα ευτυχεις τους πνευματικούς εκείνους που με ότώσκη απάθεια κοιτάζουν την μάταιότητα και την βλακεία του κόσμου, του χόομου που ποτε ίόςως δεν θα βρη κου πραγματικά κρυβεται ή αληθίνη ευτυχία. Αναμείβα ό αυτούς θέλω να κατατάξω εδενά που σε φανταζόμαι ενι μεγάλο αγωνιστή ότον τόρσα αυτο της πνευματικής μάχης. Δεν θέλω αγ. μου να σε παρηγορήσω φιλοόοφοντας. Θέλω μοναχα να σε διαβεβαιώσω πως δεν κρεκει να ζήθης ποτε δασκαλος αόημος μα με τον κα ίρο πεταόδοντας το μανόνα του σου ευχομαι να διακριθης σαν ένας αγνος εμπψυχωτης μιας πραγματικότητας που περιό όότερο απο κάθε άλλο την εζηήσες και την ενοιώδες.

Ο καλός σου συμπαθήτης και φίλος

Κ. Χρ. Ματθίης.

13/9/45